

KASHMIR SERIES OF TEXTS
AND STUDIES.

No. XIV. S. N. ....

THE
BHĀVOPAHARA

OF
CHAKRAPĀNI NĀTHA
WITH COMMENTARY

BY
RAMYA DEVA BHATTA.
EDITED WITH NOTES

BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA PAṆḌIT MUKUNDA RĀMA SHĀSTRĪ,
OFFICER-IN-CHARGE RESEARCH DEPARTMENT,
JAMMU AND KASHMIR STATE,
SRINAGAR.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT
OF HIS HIGHNESS LIEUT.-GENERAL MAHĀRĀJA
SIR PRATĀP SINGH SĀHIB BAHĀDUR,
G. C. S. I., G. C. I. E.,
MAHĀRĀJA OF JAMMU AND KASHMIR STATE.

BOMBAY :

PRINTED AT THE "TATVA-VIVECHAKA" PRESS.
1918.

(All rights reserved.)

श्रीमच्छ्रीकण्ठनाथप्रमृतिगुरुवरादिष्टसन्नीतिमार्गं

लब्ध्वा यत्रैव सम्यक्पटिमनि घटनामीश्वराद्वैतवादः ।

कदमीरेभ्यः प्रसृत्य प्रकटपरिमलो रञ्जयन्सर्वदेश्यान्

देशेऽप्यस्मिन्नदृष्टो घुसृणविसरवत्स्तान्मुदे सज्जनानाम् ॥ १ ॥

तरत तरसा संसाराब्धिं विधत्त परे पदे

पदमविचलं नित्यालोकप्रमोदसुनिर्भरे ।

विमृशत शिवादिष्टाद्वैतावबोधसुधारसं

प्रसभविलसत्सद्युक्तयान्तःसप्तल्लवदायितम् ॥ २ ॥

ॐ

काश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः

ग्रन्थाङ्कः १४

भावोपहारः

श्रीमच्चक्रपाणिनाथविरचितः

श्रीमदाचार्य-भट्टरम्यदेवविरचितविवरणोपेतः

श्रीभारतधर्ममार्तण्ड-काश्मीरमहाराज-

श्रीप्रतापसिंहवर-प्रतिष्ठापिते

प्रज्ञविद्याप्रकाश-(रिसर्च) कार्यालये

तदध्यक्ष-महामहोपाध्याय-पण्डित-मुकुन्दराम-शास्त्रिणा

उद्दिष्टकार्यालयस्थेतरपण्डितसहायेन

संगृह्य, संशोधन-पर्यायाङ्कन-विवरणादिसंस्करणोत्तरं

पाश्चात्यविद्वत्परिपत्संमताधुनिकसुगमशुद्धरीत्युपन्यासादिसंस्कारैः परिष्कृत्य

मुम्बय्यां

तत्त्वाविवेचकाख्य-मुद्रणालये मुद्रापयित्वा प्राकाश्यमुपनीतः

संवत् १९७५

ख्रैस्ताब्दः १९१८

काश्मीर-श्रीनगर

अस्य ग्रन्थस्य सर्वे प्रकाशन-मुद्रापणाद्यधिकाराः प्रोक्तमहाराजवयैः
स्वायत्तीकृताः सन्ति)

Printed by

Bhiwaji Hari Shinde at the "Tatra-Vivechaka" Press,
Nos. 1, 2, 3, Khetwadi Back Road, Bombay;

and Published by
the Research Department, Srinagar, Kashmir.

ओं नमोऽनन्तशक्तये शिवाय ।
अथ

भावोपहारः

श्रीमच्चक्रपाणिनाथविरचितः

श्रीभट्टज्योदेवात्मजभट्टरम्यदेवाचार्यविरचितविवरणोपेतः ।

स्वचिर्मर्शविकचकानन-

समुन्मिपद्विपयकुसुमसंतत्या ।

करणेश्वरीभिरभितः

समर्चितो बोधभैरवो जयति ॥ १ ॥

विमर्शमय्या निजशक्तिदेव्या

विश्वप्रधाभैरवकूसपूजः ।

जयत्यकामोदितरश्मिरूप-

स्वशक्तिपुञ्जात्मजचक्रनाथः ॥ २ ॥

क्रमाक्रमक्रियाक्रान्ति-

व्यतिक्रमनिकृन्तनम् ।

देवं चक्रं श्रेय क्रीडा-

क्रोडीकृतकृतान्तकम् ॥ ३ ॥

इह हि निरुत्तरनिर्निकेतनावटविटङ्कसंकलित-
 सकलकलनाकुलं परमभैरवचक्रेश्वरसतत्वमवाच्य-
 वाचकमवर्णनिर्वर्णनमनाद्यनन्तमन्तर्वहीरूपमपू-
 ज्यपूजकमपि प्रसरदाद्योद्यन्वृतावतारक्रमावता-
 रितपञ्चवाहप्रपञ्चमयाकृत्रिमपूज्यपूजकक्रमेण प्रो-
 त्स्फुरति इति रीतिरविगीतसुखसंप्रदायसरणि-
 समनुगतसर्वागमान्तरघुमधुमायमानश्रीविज्ञान-
 भैरवादिषु स्वकण्ठेनैव भगवता निर्णीता, श्रीस्व-
 तन्नभट्टारकादिषु च 'अकृत्वा मानसं यागम्' इत्या-
 दिवाक्यैर्ध्वनिता मानसयागातिरेकिणी सर्वभा-
 वोपहृतिः, तामेव भट्टारकपादाः स्तोत्रसुखेन
 प्रकटयन्त आदिश्लोकेन आसूत्रयन्ति

ओं नमः सूर्यकलाजाल-
 कालदेहापहारिणे ।

पं० १ ख० पु० निर्निकेतसंकेतावदेति पाठः ।

पं० २ ख० पु० कुलपरभैरवेश्वरेति पाठः ।

पं० ६ ख० पु० स्वगीति इति पाठः ।

आधाराधेयपीठाय

भवायाभवदायिने ॥ १ ॥

भवाय हेलामात्रोद्भावितभवाभवाय नमः ।
 नम इति नमः-शब्दगतवर्णद्वयवित्यासेन चतु-
 र्थ्यन्तपदावेदिततत्स्वरूपसर्वावेदननयेन उन्मनी-
 भावः तत्समाविष्टेन सूचितः, तेन तत्र मनो
 विलापयामि इत्यर्थः । कालदेहं वा कालविक-
 लपनोल्लासिकामीहां वा सूर्यकलाजालेन द्वाद-
 शात्मकमरीचिचयेन योऽपहरतीति तच्छीलोऽ-
 यमक्रमपदेन दर्शितः, सूरीनामकलाजालेन मध्य-
 मधामानुवेधेन भावाभावभूम्युल्लङ्घनात्मना का-
 लदेहापहारी महाहङ्कारात्मकमहाकालदेहमपहर्तुं
 शीलं यस्य स तथोक्तः । तदुक्तं

‘ कालीं महाकालमलंग्रसन्तीम् ’

इत्यादि । ततश्च सूर्यकलाजालेन वा सूर्यकला-
 जालमेव वा कालदेहमपहरति इति अलंग्रासम-

हौघः प्रकटितः, न ह्यक्रमानाख्यपरचिच्चकेश्वरी-
समुदये कालो नाम कश्चित् उपपद्यते । तदुक्तं
मयैवाक्रमकल्लोलकारिकासु

‘कालः कालेन काल्यश्चेत्कालः काल्येत केन वा ।
अकाल्य एव कालश्चेत्काल्य एव तथा न किम् ॥
मृत्युः स्फुरत्प्रकाशान्तनिर्गीर्णो निगिरेत्कथम् ।
अस्फुरन्नप्रकाशत्वान्नान्तर्ग्राह्योऽथ वा न किम् ॥’

इति । तथा आधाराधेयौ पडध्वतदुत्तीर्णरूपौ
भवाभवौ तत्स्थस्यैवास्य, उद्योगावभासचर्वणवि-
लापनतदुत्तरकृत्ययोगात् पीठ इव पीठो यस्य
‘आधारध्येयपीठाय’ इति तु पीठे आधारे ध्येया
शक्तिरेव तदधिष्ठानेन साधिष्ठानत्वात् पीठे यस्य
तस्मै भवाय, अभवदायिने अशिवपरिखण्डनाय
मोक्षप्रदाय वा नमः इत्यनेन कालदेहापहारिणा
आधाराधेयपीठत्वप्रतिपादनेन सर्वात्मसात्करण-
लक्षणः सततोदितोऽकृत्रिमपूजामय उद्विङ्कितः ।
अत्र अपहारिपदेन संहार उक्तः, पीठपदेन स्थि-
तिक्रमो, भवपदेन सृष्टिः, इत्यक्रमौघः सृष्टिपर्यव-

सानेन अनेन श्लोकेन चर्चितः । चतुर्थस्य सक-
लक्रमाक्रमभित्तिभूतत्वात् पृथक् अनभिधान-
मेव ॥ १ ॥

अथ स्थितिप्रधानमृष्टिसंहारपरिघटनेन द्वि-
तीयं पूजाक्रमं दर्शयति

नमः शिशुनिशाकान्त-
कलाकमलमालिने ।

परमानन्ददेहाय

शिवायाव्यक्तमूर्तये ॥ २ ॥

अव्यक्ता भवाभवस्थितिप्राधान्यात् उद्वृङ्क-
त्वेन अप्रकटिता मूर्तिर्यस्य तस्मै शिवाय महत्या-
वेशेऽपि अपरिभ्रंशशीलाय । नम इति व्याख्या-
तम् । शिशुतया आद्या भेदस्वभावेन स्थिता या
इयं निशाकान्तस्य कालरात्रीरमणस्य परभैरवस्य
कलनात् कला सैव अधोरघोराघोरातिघोरावर-

पं० १० ख० पु० अट्टकस्वेनेति पाठः ।

पं० १३ क० पु० आघोरवस्वभावेनेति पाठः ।

णत्रयोपेतवर्गाष्टकदललालिता, सैव कमलं तन्मालिने तदाधाराय तदाधेयाय वा । निशाकान्तकला संहारदेवी, तथा चास्मत्पुत्रः

‘ शिव शिवासनमूर्ध्नि सदा स्थिता
विगतकालकलाकलनाक्रमा ।
कृशतया क्रशिमव्यपलापिनी
जयति कापि कला विगतक्रमा ॥’

इति । वाजसनेयभट्टारिकायामपि

‘ अववृता निराचारा सर्वभूतान्तरे स्थिता ।
क्रीडत्यात्ममयैर्भावैर्वालः क्रीडनकैरिव ॥
प्रबुद्धपूर्णभावाभ्यां विभज्यात्मानमात्मना ।
अप्रबुद्धप्रबुद्धेन क्रीडार्थं भावयेद्भृशम् ॥’

इति । मालिने धारिणे इति स्थितिः । आनन्ददेहाय इति सृष्टिः तस्या आनन्दरूपत्वात्, अव्यक्तमूर्तये इति संहारः । अयमपि सततसिद्ध एव पूजाक्रमः ॥ २ ॥

पं० १ स० पु० लालितमिति पाठः ।

पं० ९ स० पु० भावान्तरस्थिता इति ।

पं० १२ स० पु० भावयेत्स्वयमिति पाठः ।

अथ गुणीभूतसृष्टिस्थितिरूपतृतीयचक्राक्रम-
पूजां प्रतिजानीते

नमः पाशौघसंघट्ट-
लयविश्लेषकारिणे ।

मन्त्रगर्भोदरस्थाय

हराय परमात्मने ॥ ३ ॥

पाशानाम्—आणवमायीयकार्मिकाणां मला-
नामोघः तस्य संघट्टः अहेतुकेन केनापि क्रमेण
उल्लासः, तेन वा तत्र वा तस्य वा योऽयं लयः,
तथा विश्लेषः पृथग्भावस्तत्करणशीलत्वेन वर्तमा-
नाय सदा त्रितयकारित्वान्नान्तरीयकं तिरोधाना-
नुग्रहकारित्वं ध्वनितम् । मन्त्रगर्भोदरस्थाय इत्यत्र
त्रिधा गुर्वाम्नायः—मन्त्रा वर्णरूपा गर्भे यस्याः सा
मालिनी मन्त्रगर्भा तदन्तर्गता तस्या उदरे वाच्य-
त्वेन अभ्यन्तरे तिष्ठति इति स तथा, अथ वा
मन्त्राणां गर्भो मन्त्रगर्भः तदन्तर्गतः प्रथमस्वरः

तस्य उदरम् उत्तरपक्षप्रतिक्षेपेण मध्यमकला तुव्य-
र्धरूपा तत्र स्थिता, अथ वा मननत्राणधर्मित्वात्
मरीचिषु स्थित्युदितासु मन्त्र इत्यादिरूपतया
योऽयम् अनारावरावो रावसंघट्टकतया

‘ त्वामजामकृतपञ्चकारण-
द्रावणोद्गमरधामभैरवीम् ।
स्तौम्यनाहतहतव्यतिक्रम-
स्फाररावकृतवीरघट्टनाम् ॥ ’

इत्याद्यस्मद्विरचिताकुलकौलिकात्रिंशिकोक्तस्व-
रूपः तस्य गर्भं गहनम् अवटरूपं तदुदरे तद्गमनि-
कागम्ये धाम्नि-तिष्ठति इति स तथोक्तः, सर्वत्र
चात्र आद्यभट्टारकोपदेश एव विराजते तस्यैव
परमात्मत्वात्, अत एवात्र भव-शिव-हर-शब्दैः
श्लोकत्रयोदितसृष्ट्याद्युपदेशचरमस्य अनाख्यस्य
सर्वान्तश्चारित्वमवागोचरत्वात् सूचितमेव ।
अत्र ओघसंघट्टशब्दाभ्यां सृष्टिस्थित्योः, हरश-
ब्देन संहारस्य द्योतनेऽकृतका कापि पूजा निरू-
पितैव ॥ ३ ॥

तदेवमनवच्छिन्नसततसिद्धनिरुपादानानन्तान-
नव धिकस्वरूपभूतपूजासंभवे शम्भोर्निर्गुणस्य
अनन्तगुणस्य वोपचारैरान्तैर्वाह्यैर्वा कायिकै-
र्वाचिकैर्मानसैर्वा पूजयितुमशक्यत्वात् कोऽयं
भावोपहारो नाम इत्याशङ्क्याह

यद्यपि त्वं गुणातीतो
वाक्पतेरप्यगोचरः ।

तथाप्या हृदयात्स्तोतु-

मुद्यता वाक्सदा मम ॥ ४ ॥

अतिभक्तिरसावेश-

विवशा विश्वतो मुख ।

त्वत्प्रेरिता यतो नाथ

नापराधोऽस्ति मे क्वचित् ॥५॥

यद्यपि-तथापि-शब्दाभ्यामनुपपत्तावपि उप-
पत्तिं प्रकाशयन्नामनुपपत्तिरेव सर्वोपपत्तिरिति

कापि युक्तिरुक्ता, तथाहि गुणातीतोऽपि तस्यैव
विषयोऽपि तदुल्लासितेन केनापि दुर्घटघटनान-
येनार्वाचीनभूमिभूर्तित्वेन विषयधाम अश्नुते ।
तदुक्तं तपस्विप्रबोधनाथेन

‘ परतरतयापि रूपं

यद्यत्कलयामि तत्तदधरं ते ।

अधरतरापि न कलना

सा काचिद्यत्र न स्थितास्यभितः॥ ’

इति । आ हृदयात् आ परधाम्नः पश्यन्त्यादिरू-
पेण सदोदितापि वैस्वर्यात्मना त्वयैव एतेन आ-
द्यभट्टारकेण प्रकर्षेण ईरिता सती प्रसरति, इति
मम न कश्चित् अपराध इत्यहं तत्समावेशित
एवोदितः, यदि अहं नाम कश्चित् अन्यो भवेयं,
भवेत् नाम अपराधो, यदि परमपराधोऽपि अह-
मपि भवानपि एकमेव तत्त्वं, ततश्च कोऽपराध-
शब्दार्थः । तदुक्तं मयैव शिवरवस्तोत्रे

‘ अथ वा हृदम्बरगतेन

जनिनिधनहीनमूर्तिना ।

चन्द्रविमलमुकुटेन नुता-

वनुमोदिता मम मतिः प्रवर्तते ॥'

इति । अतिक्रान्ता भक्तिरसाविभागभूमिर्येन
तादृक् योऽयमावेशः सर्वतो-दिक्ततन्मयतोदयः
तेन विवशा विशिष्टा वशेव करेणुरिव निजवो-
धरसर्चवर्णसदावरणनिरावरणमदविघूर्णितत्वात्
विश्वतः सर्वतो मुखानि यस्य स तथा, इत्यनेन
एतदुक्तं भवति - न तत् वाच्यं कृत्यं वा किञ्चन
यत् त्वत्परिचर्चणचारुरूपतया नः चकास्ति ।
ततश्च सुप्तप्रलापगालिदानादिभिरपि त्वमेव स्तू-
यसे इत्याह 'विश्वतो मुख' इति विश्वत आ मु-
खम् यस्य इति वा । पशुकुकुटादिमूर्तिपर्यन्तमस्य
आविर्भूतत्वमत्राध्यमित्यर्थः । सर्वथापि अनुदि-
तानस्तमितापरिमितचिदेकघनमिति प्रतिपादि-
तम् ॥ ४ ॥ ५ ॥

त्वत्पादाब्जरजःपूत-

चिताभूतिविभूषितात् ।

गृहाण मत्तः श्रीकण्ठः?

भावपूजामकृत्रिमाम् ॥ ६ ॥

श्रीर्विश्ववैचित्र्यशोभोद्भाविनी शक्तिः कण्ठे
अविभागधाम्नि यस्य तस्यामन्नणम्, गृहाण इति
संप्रदानसंप्रदेयतया त्वमेव स्फुरसि इति याञ्चार्था
अकृत्रिमशब्देन सूचिता । तव पादाः पिण्ड-
स्थादिभेदेन चतस्रोऽवस्थाः ता एव अब्जं तत्र
तदुल्लासितज्ञेयकार्यवस्तु विकल्परूपं, रञ्जनात्
रजः तेन पूता ततो वा पूता सद्युक्तिपरिपवनेन
क्षपिता या चिताभूतिः सर्वसंक्षयपरचिद्रूपा सर्वो-
द्भूतिरूपा वा तथा विशिष्टायां भुवि उषितात्
प्रस्तोष्यमाणात् मत्तो मम सकाशात् त्वमपि
मत्तो निजानन्दनिर्भरो भावपूजाम् आत्मसा-
त्करोषीति ॥ ६ ॥

तामेव स्नानक्रमेण प्रस्तौति

हृत्पुष्कराख्ये स्नात्वान्त-
स्तीर्थे योगिनिषेविते ।

संबोधधौतवसनः

श्यामकण्ठं यजाम्यहम् ॥७॥

हृत्पुष्करं हृत्पद्मं तत्र वद्धलक्ष्यतया स्नात्वा स-
कलमलविधूननं विधाय, अथ वा हरतीति हृत्
संहारसंहारिणीरूपम्, एतदेव हृत्पुष्करं तीर्थं
सर्वचक्राणां तत्रैव परमविश्रान्तिलाभात्, तत्र
सर्वविशुद्धिमादाय योगिनोऽत्र पररश्मिरूपाः,
सम्यक् बोधः संबोधः तदेव धौतं सकलकालि-
काविशुद्धं वसनम् अशेषाच्छादकतया वर्तमानं
यस्य, इति सर्वात्तीर्णसर्वमयतोक्तिः, श्यामकण्ठः
सर्वघट्टकमहातमिस्रारूपसंकलनध्रामात्मिका श्या-
मा कण्ठे गले यस्य । यथोक्तम्

‘पानाशनप्रसाधन-

संभुक्तसमस्तविश्वया शिवया ।

प्रलयोत्सवसरभसया

दृढमुपगूढं शिवं वन्दे ॥’ (उ० स्तो० १६-२९)

इति ॥ ७ ॥

अर्घपात्रमाह

प्रभूतभूतसंभूत-

शोणितैरर्घभाजनम् ।

क्रियते ते महाकाल-

कायकंकालकन्दले ॥ ८ ॥

प्रभौ व्यापके भैरवधाम्नि उक्तानि अनुस्यूतानि यानि भूतानि पञ्चात्मकशक्तिविवर्तभूतानि पृथिव्यादीनि, तत्र संभूतानि यानि शोणितानि तत्स्वरूपविगलनसमुदितचिद्रसरूपाणि, तैरर्घभाजनं महाविमर्शमयपूजनपात्रम् एकशक्तिशुक्तिविगलनरूपं सर्वेषामविकल्पभूम्यधिरोहविदारितविकल्पमयमहाकालकलेवरकरङ्ककपाले कालसंकार्षिणीधाममध्ये विधीयते इत्यलं रहस्योद्घाटनेन ॥ ८ ॥

यद्यद्विकल्पनाजालं

बाह्यार्थप्रतिपत्तये ।

तत्तद्वाराधिपकुलं

तव पूज्यं मनस्विभिः ॥९॥

बाह्यविषयाक्षेपकत्वात् मनोन्मनालक्षणं द्वारं तद्वासि कुलं द्वाःस्थकुलं द्वाःस्थसमूहः, विकल्प-
रसा एव हि स्वरूपरसावेशद्रवणेन असंविभक्ता
बाह्यकक्ष्यासु क्षिपन्ति, तदनु चैवं मानितास्ते
स्वरूपनरपतिसमीपमर्पयन्ति, इति स्वशक्तिभा-
गावधानेन पूज्यं स्वीकृतमनस्कैः ॥ ९ ॥

अशेषावरणोन्मुक्त-

गुप्तसौषुप्तमण्डले ।

पूज्यसे नगजाकान्त !

ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥ १० ॥

चमनादबाह्यत्वेन अन्तरेव चिमिचिमायमा-
नत्वात्, द्रवणाच्च बहिलोकयात्रात्मना प्रसरणात्,
तथा सुष्टु ऊरणात् इति चन्द्रशब्देन सूर्यशब्देन
च जाग्रत्स्वप्नयोर्ग्रहणम्, तयोर्ग्रहणे आत्मसात्क-

रणे सति, अशेषावरणैः सर्वोपाधिभिः, उन्मुक्ते
 गुप्तसौपुत्रमण्डले गुप्तं तिरोहितं सौपुत्रं मण्डलं
 यत्र तस्मिन् तुरीये धाम्नि, नगजा अविचलकू-
 टस्थधामसमुल्लसिता शक्तिः तस्याः कान्तः
 विश्रामधामन्, पूज्यसे सततं संवोधनेनानुभूयसे
 ॥ १० ॥

हानादानोदयारम्भ-

सदसद्विभ्रमोज्झितम् ।

ज्ञप्तिमात्रप्रतिष्ठान-

मासनं त्रिजगत्पते ॥ ११ ॥

त्याग्रहोद्गमक्रियाभावाभावविकल्पनिर्मुक्तम्
 अत एव मातृमानमेयोल्लङ्घनेन प्रमितिमात्रं
 निर्विशेषेण फलरूपमासनमुपलक्षणतया तस्यापि
 सापेक्षत्वात् तदपि उल्लङ्घितवतोऽव्यपदेश्यस्य
 तत्र, ते निवेद्यते इति पाठे निवेद्यते निःशेषेण वेद्यते
 तद्भावेन अनुभूयते, त्रिजगतो मातृमानमेयलक्ष-

णस्य अधिष्ठातः! हानादानादिपदार्थपट्टनिर्देश-
त्वानपेक्षमासनं सूचितम् ॥ ११ ॥

मूर्तिदानमनाभास-

शक्तिभासोपवृंहितम् ।

तुर्यपीठप्रतिष्ठानं

वितरामि जगत्पते ॥ १२ ॥

उपवृंहितम् उपवृंहणम्, बाह्यावभासरहिता-
नवच्छिन्नचमत्कारसारशक्त्यवभासरूपं, मूर्तेः
मूर्छितसतत्त्वस्य किञ्चिदुच्छूनतात्मनः पारिपू-
र्योल्लेखस्य दानं, वितरामि विमृशामि, पूर्णाह-
न्तया च परपदनिविष्टम् ॥ १२ ॥

दिक्कालदेशकलना-

कलङ्कोज्जितचेतसः ।

कः करोति बुधः स्थाणो-

राहानादिविसर्जनम् ॥ १३ ॥

स्थाणोः स्थास्रोरप्रचलितसर्वगतचिन्मात्रव-
 पुषः पृथक् दिग्देशकालपरिगणनकल्पनाभावात्
 आह्वानोपक्रमं विसर्जनमवगततत्त्वः कः करोति,
 व्यतिरिक्तदेशकालसंभवे हि कस्यचिदानयनं कुत्र-
 चित् प्रहाणं संभाव्येत, इह तु सर्वस्यैव तन्म-
 यत्वात् कस्याह्वानं कुत आह्वानं, कस्य विसर्जनं
 कुत्र च विसर्जनमिति तत्समावेशेनैव सर्वसंस-
 क्तिरुक्ता ॥ १३ ॥

सूर्यशीतांशुनेत्राभ्यां

मथित्वा शक्तिवारिधिम् ।

परामृतरसाभ्यङ्गं

शिवाय विनिवेदये ॥ १४ ॥

अभ्यज्यते अनभिव्यक्तमपि व्यक्तिमानीयते
 सृष्टिक्रमावद्योतिता येन सोऽभ्यङ्गः उपस्रेहकः,
 नेत्रे प्रथमसूत्रेऽपि ॥ १४ ॥

इन्द्रियेष्विन्द्रियार्थेषु
 रागलोभानुयायिषु ।
 निःस्नेहत्वं प्रभुत्वं च
 रूक्षमुद्धर्तनं तव ॥ १५ ॥

इन्द्रियार्थेषु शब्दस्पर्शरूपरसगन्धेषु विषयभू-
 तेषु, इन्द्रियेषु रागलोभानुयायिषु सत्सु इति व्यधि-
 करणे सप्तम्यौ, निःस्नेहत्वं प्रभुत्वं चात्यन्तायुक्ति-
 रनभिष्वङ्गस्तदधिष्ठावृत्तेन वा स्फुरणम्

‘ बुद्धवत्सर्वरागी स्यात्सर्वद्वेष्योऽथ भैरवः । ’

इति न्यायेन उद्धर्तनमशेषवासनोन्मूलनम् ॥ १५ ॥

संशोध्यानच्छकलया
 वैन्धवं तीर्थमञ्जसा ।
 तद्विरामरसस्नानं
 देयं चन्द्रार्धमौलये ॥ १६ ॥

महानादाद्यकलावचूलाय षोडशस्वररूपकला-

कलापारम्भाद्यवर्णरूपशिरोङ्कुशरूपया अनच्छक-
 लया वैन्धवं तीर्थम् उभयशून्यविलरूपं संशोध्य
 निर्ग्रन्थिवन्धं विधाय, निरोधनादनादान्तवर्ति-
 परमवृत्तितालक्षणरसेन कार्यमभिषेचनम् ॥ १६ ॥

स्वप्रबोधाम्बरोदार-

विकसद्वस्त्रघर्षणम् ।

विनिवेश्य भवत्संवि-

द्विकिरान्विकिरामहे ॥ १७ ॥

स्वप्रबोधः स्वविमर्श एव अम्बरम् अनावर-
 णत्वात् व्योम अत एवोदारमुद्भटं विकसत् सर्वा-
 त्मतया प्रसरत् सोल्लासितकार्याच्छादकतया वस्त्रं
 तेन घर्षणं प्रत्यावृत्तिनयेन स्वावधानं विधाय,
 प्राप्ते महासामरस्ये, विगलितेषु द्वैतोदयमहासंत्रा-
 सडम्भरेषु अखण्डितस्वावबोधनिर्मत्सरवलीन् सर्व-
 तोदिकं क्षिपामः ॥ १७ ॥

ज्ञानज्ञेयपरित्याग-

नगनिर्झरविद्युतम् !

परमानन्ददं मेऽन्त-

स्तव पाद्यमनाविलम् ॥ १८ ॥

उभयोरपि सापेक्षत्वेन अनुपपद्यमानस्वरूप-
त्वात् जडाजडयोः त्रिष्वपि कालेषु चिदतिरेकेणा-
भाव एव अगमनात् अविचलत्वात् नगः तत्र
यो निर्झरो निर्गतो झरो वयोहानिरूपः कालः
यस्मात् तादृक्स्वरूपं ततः प्रवृत्तं परचमत्कार-
रूपं पाद्यम् 'झृष्-वयोहानौ' इत्यस्य झर इति
रूपम् 'ऋदोरप्' ॥ १८ ॥

अमन्दानन्दनिःष्यन्द-

स्पन्दमन्दिरकन्दरात् ।

गलत्कैवल्यसलिल-

मादत्स्वाचमनं विभो ॥ १९ ॥

गुणादिस्पन्दनिःष्यन्दिषु यत् सामान्यस्प-

न्दरूपम् अक्रमप्रकटितनिमेषोन्मेषसृष्टिस्थिति-
 प्रकारम् ईषदुच्छूनतया किञ्चिच्चलनात्मकमपि
 तदेव मन्दिरं सर्वस्य प्रथमनिवासित्वात् अम-
 न्दोऽनवच्छिन्न आनन्दनिःष्यन्दोऽहमित्युल्लेख-
 चमत्कारप्रसरो यत्र तादृशरूपन्दमन्दिरस्य कन्द-
 रात् अगाधात् धाम्नः, उन्मिपदनन्यत्वरसरूपमा-
 चमनं गृहाण कैवल्यरसमपि संहर, इति कोऽपि
 बन्धमोक्षोत्तीर्णो नय उन्मीलितः 'मन्दरकन्द-
 रात्' इति वा पाठः ॥ १९ ॥

प्रक्षाल्य धारणाम्भोभि-

ग्रन्थिपञ्चकमौक्तिकम् ।

अनर्घ्यमर्घं पादेभ्यः

प्रयच्छामि वृषाकपे ॥ २० ॥

हे वृष स्वशक्तिरसवर्षणप्रवण! तथा अकपे
 अचपल-कूटस्थ! ग्रन्थिपञ्चकम् इन्धिका-दीपि-

का-रोचिका-मोचिका-ऊर्ध्वगालक्षणं, मनोयथ-
नात् धारणा वारुण्याद्या देशबन्धरूपाश्चित्तस्य
ता एव अम्भासि तैरष्टोत्तरशतसंख्यातान्तिकमु-
ख्यसंप्रदायसिद्धिभूमिकोलङ्घनक्रमेण अमलता-
मासाद्य, अनर्घ्यममूल्यम्—अतुल्यत्वात् ॥२०॥

तुरीयोद्यानविकस-

त्संवित्सौरभनिर्भरैः ।

गिरीश तिसृभिर्वाग्भिः

स्तुतिपुष्पैः प्रपूज्यसे ॥ २१ ॥

गिरि वाग्विपये ईश स्वामिन्, तुरीयोद्याने
परास्वरूपकानने विकसत् यदेतत् संवित्सौरभं
बोधामोदः तन्निर्भरैः, स्तुतिरूपैः पुष्पैः, तिसृभि-
र्वाग्भिः पूज्यसे । तत्र पश्यन्त्याः तावत् स्वरूपा-
व्यतिरिक्तान्तास्फुटतेदन्ताहन्तावभासपरमसाम-
रस्यरूपा स्तुतिः, मध्यमाया अपि ग्राह्यग्राह-
काकल्पकल्पनानल्पस्फुरत्तातात्पर्यपर्यवसितोऽपि

अविलुप्तस्वावभासस्तव स्तवस्तवकः, वैखर्यास्तु
 मौखर्येण स्फुटघटपटादिनटनलाम्पत्येऽपि सर्व-
 तोदिक्प्रथितपरमेश्वररूपातिरेकिवाच्यान्तरविर-
 हात् सततमेव तदनुशंसैव कुसुमिता मिताभि-
 धाननिर्णयनिर्दलनतात्पर्यपर्यवसिता इत्युक्तं भवति
 ॥ २१ ॥

प्राणवह्निशिखास्त्रेण

भङ्क्त्वा ब्रह्मविलं लसत् ।

धूपवर्तिनिभाभासो

धूपस्ते नगजाधव ॥ २२ ॥

प्राणोद्दीपिता येयं वह्निशिखा - आग्नेयधाम-
 कोटिः, सैव अस्तात् त्रायते इति अस्त्रम्, अथ वा
 निष्कलनाथोऽत्र उद्धृतः, तेनैव हिकापातोद्दीपि-
 तेन ग्रन्थिभेदनक्रमेण ब्रह्मग्रन्थिभेदात्, तत्र
 प्राणो 'ह' वह्निशिखारूपमस्त्रम् इत्यादि, सर्वप्र-

मेयजातं धूपयति सर्वं स्वपरिस्पन्देनाधिवासय-
तीति धूपः ॥ २२ ॥

अनाहता नदत्यन्त-

र्या गौर्धास्त्रि परे परा ।

सा घण्टा वाद्यते शम्भो-

रग्रे ग्रन्थार्थगर्भिणी ॥ २३ ॥

अघंटसिदिति त्रोटयति इति अघण्टा, परा
प्रकृष्टा, ग्रन्थार्थगर्भिणी - अन्तरितसकलवाच्य-
वाचककलापा ॥ २३ ॥*

कन्दानलोल्लसच्छक्ति-

शिखां दीपशिखोपमाम् ।

उद्दीपयामि भगव-

न्मोहध्वान्तापनुत्तये ॥ २४ ॥

* अस्य पद्यस्य व्याख्यानमसमञ्जसं खण्डितपूर्वभागं च प्रतिभाति
द्वयोरादर्शपुस्तकयोस्तथादर्शनात् यथावदेवोपन्यस्तम् । [परे धास्त्रि
द्वादशान्ते अन्तरस्फुटतया अनाहता स्वयमुच्यन्ती या परा वाक् नदति,
सा घण्टा वाद्यते इत्यन्वयेन संगतः पदार्थः]

कन्दानलात् आधारमध्यधाम्नः उल्लसन्ती
शक्तिशिखा विन्दुरूपा, तां शाक्तस्फारोदीपनात्
दीपरूपां नादसूचिशेखरमुद्रानुप्रवेशेन उदीप-
यामि ॥ २४ ॥

वृत्तित्यागामृतकला-

चन्द्रश्चन्द्रकिरीटिनः ।

समालम्भनवेवास्तु

मुमुक्षूणां विमुक्तये ॥ २५ ॥

प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतिवृत्तिप्रहाण-
परिशिष्टतदनुप्राणकाविनाशबोधघनसाररूपं स-
म्यक् आलम्भनं समालम्भनं, सर्वाच्छ्रुणात्
समालम्भकं वा तादृशा एव हि मुमुक्षवो मुच्य-
न्ते इति । तदुक्तमुत्पलदेवपादैः

‘ योऽविकल्पमिदमर्थमण्डलं

पश्यतीश निखिलं भवद्वयुः ।

स्वात्मपक्षपरिपूरिते जग-

त्यस्य नित्यसुखिनः कुतो भयम् ॥ ’

इति ॥ २५ ॥

नादशक्त्युदितं धाम
 मलत्रयविवर्जितम् ।
 उष्णीषमस्तु ते रुद्र
 विद्रावितनभोऽर्गलम् ॥ २६ ॥

नादशक्तेः विन्दूर्ध्वकलाया उदितम् उपरि-
 गतं नादान्ततेजोव्यपदेश्यं प्रकाशकत्वात् धाम,
 तदेव अवच्छेदहेतुना आणवादिना मलत्रयेण
 विरहितम्, तथा विद्रावितनभोऽर्गलम् क्षपित-
 परव्योमानुवेधनिरोधकग्रन्थिचक्रम्, उषणे विक-
 लप्लोपणे ईशम् उष्णीषमिति अक्षरसाम्येनापि
 निरुक्तिः ॥ २६ ॥

भवद्भक्तिसुधासार-
 संप्लावितहृदम्बुधेः ।
 प्रोल्लसद्ब्रह्मकमल-
 ममलं तेऽस्तु शेखरम् ॥ २७ ॥

अनुग्रहशक्तिरूपभक्त्यमृतवर्षागाधीकृतहृत्समु-
द्रप्रतिभातब्रह्मपुण्डरीकं शिखान्तप्रान्तकोट्यवभा-
सनात्शेखरम् ॥ २७ ॥

बोधारविन्दसंदोहो

हर हारलता तव ।

नित्योदितान्तरव्याप्ति-

कला चन्द्रकला च ते ॥ २८ ॥

नानाकारकरणेश्वरीसमुपहतविषयोपहारहार-
लतावतस्तदैक्यसमापत्तिमहाकाशव्याप्तिरेवाह्ला-
दनदीप्तिधात्वर्थानुगमात् चन्द्रकला, तवेति चन्द्र-
कमलमीलननयः कोऽपि गुरुमुखरहस्यक्रम उदी-
पितः ॥ २८ ॥

आकृष्यार्ककरैः शाक्तै-

र्विश्वाकाशकुशेशयात् ।

चिच्चन्द्रामृतनिःष्यन्द-

मास्वादय जगत्पते ॥ २९ ॥

विश्वाकाशकुशेशयात् प्लावकरसयुक्तया अखिलविगलनक्रमेण । तदुक्तं मया चक्रेश्वरभैरवाष्टके

‘ भूतचतुष्टयकवलन-
दृंहिततनुगगनमप्यनुचण्डम् ।
परमाणुवत्प्रहीणं
यत्र नभस्तनुमः शैवम् ॥ ’

इति । शाक्तैर्ककरैर्महाकालसंकर्षिणीकिरणैः चिद्रूपचन्द्रपीयूषरसचर्वणेन चिन्नभसोऽपि उ.....
.....णतापादनानन्तरसकलधामघटनात् घोराघोरघस्मररावारावविद्रावणचक्रातिचक्रोत्तरमहास्फारमयमहासुद्राविद्रावणानुत्तरपरपरिस्पन्दसौन्दर्यावद्योतनेनामावस्यावासनावसितः कोऽपि संप्रदाय उद्वङ्कितः ॥ २९ ॥

मन्त्रं मनसि तच्छक्तौ
तां स्वधाम्नि सदोदिते ।
कृत्वा जपविधिं सम्यक्
शिवाय विनिवेदये ॥ ३० ॥

‘सहस्रो मानस’ इति नीत्या मन्त्रमनाहतस-
ततोच्चरदकुलभट्टारकाकारम्

‘आ गोपालाङ्गनावालम्बेच्छाः प्राकृतभाषिणः ।

अन्तर्जलचराः सच्चास्तेऽपि नित्यं ब्रुवन्ति तम् ॥’

इति प्राणात्मिककलांशांशिकास्थितसमस्ततिथि-
विषुवदयनपरिगमपूरपूरिताशेषजपफलमेकोच्चर-
विप्रसृताक्षमालाक्षमालोपरिगताद्यन्तकर्मस्पन्दमे-
रुपर्यावृत्तिदर्शितसृष्टिसंहारं मनसि अवधानमये
कृत्वा, तदपि मनः प्राप्तमन्त्रसामरस्यं शक्तौ प्रथ-
नप्रथमवीर्यं कृत्वा, शक्तिमपि निजमहिमनि
नित्यमपरित्यक्तसार्वात्म्यसर्वोत्तीर्णतातिरेकमहो-
दये सर्ववर्णानां शक्तिक्रमस्फुरिततत्तत्स्वरूपानु-
प्राणनेन स्वरूपलाभात् । तदुक्तम्

‘तदाक्रम्य बलं मन्त्राः’

इति । एवंविधं जपमकर्णकरणेन निर्वर्त्य, शिवाय
स्वात्ममहेश्वरे तादर्थ्येन विशेषेण निरवशेषं बुद्धे
सम्यक्, इत्येवंविधमहावीर्यस्फारसामरस्यमयसत-

तोदितजपावधानातिरेकेण पशूनां जप उच्चरित-
प्रध्वंसिवर्णनिर्वर्त्यः, एतत्परमार्थतायामपि निर्वी-
र्यवीजतया न सम्यक्सिद्धिसाधनंभावमश्रुत इति
उक्तं भवति ॥ ३० ॥

निःशेषार्थपरित्यागे

ग्रहणे वामितद्युते ।

अनाविलां परां व्याप्तिं

मुद्रां वध्नामि धूर्जटे ॥ ३१ ॥

धुनोति सर्वं, रंहति सर्वत्र, जनयति सर्वं,
टीकते सर्वत्र इति आगूरिताक्रमचतुष्टयार्थो धू-
र्जटिः । एतां लयोदयमुद्रामेकामपि पञ्चधा वक्ष्य-
माणनयेन स्फुरन्तीं वध्नामि आत्मसात्करोमि ।
अखिलार्थपरिहारे वा स्वीकारे वा अस्खलनात्
अपरिच्छिन्नमहिमन्, वेदवेदककालिकाभिः अक-
लुषिताम्, अकृत्रिममहाव्याप्तिमयीम् । इयमेव च
अन्तर्लक्ष्यवहिर्दृष्टिभावेन त्यागग्रहाभ्यां भैरवी,
अखिलास्वादचमत्कारस्फुरणाभ्यामपि त्यागग्रह-

विग्रहा लेलिहाना, सर्वपरिक्षपणेन च स्वावशेष-
मात्रेणापि त्यागग्रहात्मिकैव करङ्किणी, स्वरूपा-
क्षमतायामपि तद्वासगृध्रुस्फुरत्तासारैव तद्रूपैव
क्रोधिनी, परव्योम्नि व्याप्त्युन्मिमिपासंजिहीर्षा-
त्मकोल्लासोपशमसाध्यैव खे चरतीति खेचरी इत्ये-
तल्लक्षणलक्षिततयैव सर्वमुद्राणामियमेकैव पञ्चधा
प्रसरन्ती तत्तद्वचनभेदैश्चर्व्यते चर्व्यते च ॥३१॥

शष्कुलीकर्णयोर्वद्धा

यो रावोऽत्र विजृम्भते ।

तद्गीतमथ ते वाद्य-

माद्यसंपुटघट्टनात् ॥ ३२ ॥

श्रोत्रपुटिकाबन्धयोः योऽन्तर्निनदन्निव सामा-
न्यस्वरूपो योऽसौ, गीतं स एव, आद्यकन्दो-
भयपक्षसंकोचात् नानानाडिविणुवने विचरन् उप-
जनितततघनसुपिरतारमन्द्रमध्यमभेदाङ्कुरितक-
लाप्रस्तारास्त्वृत्तचञ्चत्पुटचापपुटपञ्चपाणिप्रमुख-

मुखरतरतारभेदो वाद्यभावं भजते । 'शष्कुलीक-
र्णयोरन्तर्' इति वा पाठः—गोलकतच्छक्त्यारे-
न्तरित्यर्थः । गोप्य इति पाठे भगवत आमन्त्रणम्
स्वप्रकाशत्वादनन्यप्रकाश्य ! इत्यर्थः, शष्कुलीक-
र्णयोराद्यसंपुटघटनात् यो रावस्तद्वीतमिति अ-
न्वीयते ॥ ३२ ॥

भवद्भावरसावेशा-

त्ताण्डुवाडम्बरोद्धतः ।

मन्त्राध्वनि नदाम्यन्तः

किमु वाह्यार्थभावनैः ॥ ३३ ॥

त्वन्मयतोत्कर्षेषु शृङ्गारादिष्वपि रसेषु आवे-
शात्त्वदनुकारिविकीर्णनिजमरीचिमयकरकल्पित-
संकीर्णासंकीर्णपताकादिसमुद्बोधितभाववैभवाभि-
नयो भवाभवोद्धटनविघटनजवनिकाप्रवेशनिर्गम-
नाकम्पितस्वरूपोऽपि नृत्तमारभे, तदुक्तं मया
शिवरात्रिविचारवार्तिके

पं० १ क० पु० वाह्यभावमिति पाठः ।

पं० ७ ख० पु० भवन्नक्तिरसेति, उन्बरोद्धत इति च पाठः ।

‘ नित्यमात्तकरणक्रमोन्मिष-
 चित्रभावशतसंनिवेशिनीः ।
 निष्क्रियो दनिजमरीचिनर्तकी-
 नर्तयामि परनृत्तदैशिकः ॥’

इति । मन्त्राध्वनि ध्वनिधामनि गुप्तभाषणप्रवण-
 पश्यन्तीपदे, यद्वा वाच्यवाचकाध्वषट्कमध्यवर्ति-
 पञ्चमन्नमहिमनि, नदामि चिद्भैरवैकधनताप्रमोदेन
 गर्जामि । किं वराकैर्वाह्यविषयविकल्पातङ्कैः,
 इति पररसपरिवृत्तिमहोद्धारं प्रकटयति ‘न माम्य-
 न्तः किमु बाह्येऽत्र भौवने’ इति वा पाठः, तत्र
 न मामि न वर्ते किमु भौवने कलादौ अकलान्ते
 भुवनाध्वनि इत्यर्थः ॥ ३३ ॥

अखण्डमण्डलाकार-

शिवताभावनाम्बरम् ।

उपरिष्ठान्मया शम्भो-

र्वितानमुपकल्पितम् ॥ ३४ ॥

वितनोति सर्वं वितन्यते वा सर्वत इति
वितानम् ॥ ३४ ॥

रेचयित्वा करन्ध्रेण
भाचक्रं हृदयाम्बरात् ।

धार्यते धूर्जटेरग्रे

चारुचामरवन्मया ॥ ३५ ॥

प्रबुद्धकुण्डलिनीस्पष्टीभावभासुरमध्यमधामद-
ण्डानुप्रेरणप्रयत्नप्रसृतब्रह्मविलोक्कालितवैन्धवदी-
प्तिवृन्दं हृदयगगनप्रसृतं त्रिविधतापहारितया
चामरं धारयामि ॥ ३५ ॥

नासापुटकुटीकोटि-

विसृतैः प्रसृतैः पुरः ।

तालवृन्तैरिव विभो

वीज्यसे हंसमारुतैः ॥ ३६ ॥

विसृतैः प्रविष्टैः, प्रसृतैर्निर्गतैः, हंसमारुतैः
प्राणपवनैस्तालवृन्तैरिवोत्क्षेपकतुल्यैः ॥ ३६ ॥

सर्वातपविनिर्मुक्तं
 भवद्भक्तिसुधासितम् ।
 आतपत्रमथास्माभि-
 धार्यते ते महाशय ॥ ३७ ॥

विषयासङ्गकलिलरहितं, त्वन्मयतामृतविमलं
 छत्रं धार्यते ॥ ३७ ॥

ममतामन्दुरात्यागा-
 द्वैलोक्याकर्षणक्षमः ।
 अहंकारतुरङ्गस्ते
 वाहनाय प्रकल्पितः ॥ ३८ ॥

भवनिरावरणविजययात्रोपक्रमे नियताहन्ता-
 ममतापरिक्षये पूर्णाहन्तात्मकोऽहङ्कारो हयस्त्व-
 दतिवाहनाय ॥ ३८ ॥

स्वसंविन्नन्दनानन्द-
 नागवल्लीदलोज्ज्वलम् ।

स्फुरत्स्पन्देन्दुसुरभि

ताम्बूलं ते निवेद्यते ॥ ३९ ॥

ताम्बूलं - ताम्रभवामूलम् अखिलोपरञ्जक-
त्वात्, निजबोधानन्दनन्दनोद्यानप्रफुल्लो, नागः
शारीरः पवनविशेषः तस्य वल्ली प्रथमप्राणोद्भेद-
शक्तिः तत्संपत्तिकासुन्दरम्, उद्गच्छदाद्येच्छाचि-
मिचिमिकाकर्पूरवासिता - उभयोरपि सर्वचम-
त्कारकत्वात् ॥ ३९ ॥

भोग्यभोक्तृविभेदोत्थ-

वासनेन्धनसंचयम् ।

अद्वैताग्रौ जुहोम्यन्तः

शांकरे श्रेयसां निधौ ॥ ४० ॥

भोग्यभोक्तृविभागतदुद्गतवासनादारुविसरम्
अविभागशम्भुधाम्नि सामरस्यं लम्भयामि ॥४०॥

प्रकाशाकाशहस्ताभ्या-

मवलम्ब्योन्मनास्तुचम् ।

धर्माधर्मगलत्स्नेह-

पूर्णां वृहो जुहोम्यजे ॥ ४१ ॥

अजे सर्वादिसिद्धे पूर्वोदिते शिवधामहव्यभुजि
 ग्राह्यग्राहकभेदवासनेन्धनदहनसमोधिते स्वरस-
 विगलितप्रियाप्रियफलधर्माधर्मनिवद्धवासनाधृत-
 पूर्णाहुतिं जुहोमि अविमर्शतद्विरामरूपसमनोन्म-
 नापाणिभ्यां सूक्ष्मकरणशक्तितदुपरमाङ्गुलिपञ्च-
 कोपशोभिताभ्यां तदुपरिवर्तनात् 'उन्मन्यन्ते
 परः शिव' इति दृशा उन्मनास्रुचं परिगृह्य पूर्णां
 जुहोमि, इति संक्षयप्रधानायामपि वृत्तौ अविलु-
 प्तमेव पारिपूर्ण्यम्—इति पूर्णकृशदेवतैकात्म्यमयः
 कोऽपि नयः प्रथितः । उक्तं च मयैवाकुलका-
 लिकात्रिंशिकायाम्

‘स्वानन्दतस्त्रिभुवनं कवलं विधाय

स्वात्मानमप्यतितरां समदा ग्रसन्ती ।

तृप्ता तथाप्यपरिखाण्डितनित्यसिद्ध-

स्वातन्त्र्यपूर्णविभवा कृशमूर्तिरव्यात् ॥

इति ॥ ४१ ॥

युष्मद्धाननिशानाथ-

किरणैरुपरञ्जितः ।

अन्तर्मानविधौ तेऽस्तु

चित्तचिन्तामणिर्मम ॥ ४२ ॥

बाह्यव्यावृत्तिविगमपूर्वकम् अन्तर्मननम् अनन्यतया स्फुरणम् अन्तर्मानं तद्विधौ, त्वदनुभवशशिप्रकाशविवशीकृतः, चित्तमेव चिन्तामणिर्भवत्समावेशेन तद्वदेव संकल्पमात्रेण सर्वसमुल्लासात् ॥ ४२ ॥

मोक्षलक्ष्मीकराम्भोज-

पात्रे विन्यस्य संस्कृताम् ।

निवेदयामि भगवन्

प्राणसर्वस्वदक्षिणाम् ॥ ४३ ॥

प्राणा एव तेषां वा सर्वस्वम् आणवं 'स्वरूपं, तत् निवेदयामि - मायीयपारिमित्याभासनिरास-समुपलब्धसततसिद्धपरपारिपूर्णवृंहिततया निः-

शेषतो वेदयामि । मोक्षलक्ष्म्या भवौन्मुख्यपरावृ-
त्तायाः संविद्देव्याः कराम्भसि परमवीचिनिः-
ष्यन्दे जातं यत् पात्रं पातत्राणात्मकम् अविल-
प्तम् अवधानं, तदर्पितं कृत्वा, संस्कृतां कृतशा-
स्त्राचार्यसंप्रदायोपस्कराम् । तदेवं मायोपकल्पित-
तत्तदवच्छेदविच्छेदिक्रमाक्रमचक्रचारमहासामर-
स्यसमापत्तिप्रतिपादनेन यदेव 'नमः सूर्यकला'
इत्यादिना प्रक्रान्तं तदेव पर्यवसितम् ॥ ४३ ॥

संसारवारिधेः सन्तः

परं पारं तितीर्षवः ।

चन्द्रमौलेः श्रयन्तूच्चै-

भावपूजातरण्डकम् ॥ ४४ ॥

श्रयन्तु अवधानेन सेवन्ताम्; भावपूजामयं
तरण्डकं पोतम् ॥ ४४ ॥

इत्थमीशानचरण-

नुतेर्यत्समुपार्जितम् ।

श्रेयस्तेन जगत्कृत्स्नं

द्वेषदोषाद्विमुच्यताम् ॥ ४५ ॥

नियतदर्शनावग्रहग्रहसमुद्गतदर्शनान्तरनिर्भर्त्स-
नाखण्डनसमयलोपात् जगत् विमुक्तमस्तु, निय-
तदर्शनहेवाकिता हि सर्वोदयविश्रामभूमिभूतपर-
तत्त्वपरिखण्डनत्वामरत्वात् सर्वस्यैव परः प्रकारः ।
तदुक्तं मया कृतान्ततान्तिशान्तिस्तवे

‘मायेयं बहुरूपतामुपगता नाना यथा ते विभो
विद्याप्येवमनन्तभेदगहना नो चेत्कथं स्यादिदम् ।
नैःस्वाभाव्यगमेन केचन परे वैविक्तयतः केऽपि वा
सार्वात्म्येन परे तदुत्तरदृशा मुक्ताः परे सर्वतः ॥’

इति । अद्वयद्वादशिकायामपि

‘यद्यतत्त्वपरिहारपूर्वकं
तत्त्वमेपि तदतत्त्वमेव हि ।
यद्यतत्त्वमथ तत्त्वमेव वा
तत्त्वमेव ननु तत्त्वमीदृशम् ॥’

इति ॥ ४५ ॥

पं० ६ ख० पु० संसारस्येवापर इति पाठः ।

पं० १६ ख० न च तत्त्वमिति पाठः ।

स्तोत्रं गृहाण परमेश्वर विश्वसाक्षिन्
 मानावमानममतोज्झितचित्तवृत्तेः ।
 मत्तस्त्वदङ्घ्रियुगपीठनिलीनमौले-
 भस्मावगुण्ठिततनोर्नृकपालपाणेः४६

विश्वस्य साक्षी विश्वरूपो वा आमन्त्रयते, मानाव-
 मानयोः ग्रहणाग्रहणयोः निष्प्रपञ्चप्रपञ्चयोः मम-
 तया उज्झिता चित्तवृत्तिर्यस्य तद्युक्ता वा त्यक्ता
 चित्तवृत्तिर्येन, अंहः पापं हरति इति, अहंकृदेव
 वा अङ्घ्रिः तद्युगम् अनावरणज्ञानक्रियारूपं तस्य
 पीठं परमशिवरूपं तत्र निलीनमौलेः प्रशान्तक-
 रणचन्द्रपञ्चककचित्तचित्तशेखरस्य, तथा भस्मना
 कारणपञ्चककञ्चुकोपचयप्लोपपरिशिष्टेन अखिल-
 भूतिहेतुना अवबोधभूतिविभवेन अवगुण्ठिता
 आच्छादिताः तनवः मिततया स्फुरन्तः सर्वभावा
 येन, नुः अणोर्यत्कपालं, कं महास्वातन्त्र्यरूपम्
 अनवच्छिन्नं ब्रह्म पालयति गोपायतीति नृकपालं

कर्परं तत् पाणौ एकस्मिन् उद्बुभूपामरीचिलक्षणे
मिततया इयत्तया तुलितं यस्य स तथोक्तः ४६

महापाशुपतोद्याने

कश्चिद्विश्रम्य तापसः ।

चक्रे चिच्चक्रनाथस्य

शम्भोर्भावनुतिं पराम् ॥ ४७ ॥

‘निरस्तशास्त्रार्थविकल्पजाला

देव्यः श्मशाने करवीरकाख्ये ।’

इति दृशा भस्मशब्दव्याख्यानवर्णितस्वरूपे महा-
पाशुपतोद्याने, भैरवाणां पशूनां पतिरकलित-
चिच्चक्रेश्वरात्मकः तदुद्याने तदूर्ध्वयाने सर्वाति-
शायिनि, विश्रम्य अनन्यतया प्रतिष्ठां प्राप्य, अत
एव कश्चित् अज्ञायमानपशुपरिकल्पितनियतसं-
ज्ञावच्छेदो, महति तपसि चित्समावेशमये भवः
तापसः चिच्चक्रनाथस्य

‘सर्वसंविन्नदीभेदाभिन्नविश्रामभूमये ।

नमः प्रमातृवपुषे शिवचैतन्यसिन्धवे ॥’

इत्यादिना राजानकोत्पलदेवनिर्वर्णितस्वरूपस्य
शम्भोः श्रेयःप्रभवस्य भावेन सर्वभावैक्यसमाप-
त्तिसमावेशमयेन नुतिं परां चक्रे, इति चक्रना-
थ-चक्रेशब्दाभ्यामात्मनः चक्रपाणिनाम द्योत-
यति ॥ ४७ ॥

‘ अदृष्टविग्रहागतं
मरीचिचक्रविस्तरम् ।
अनुग्रहैककारणं
नमाम्यहं गुरुक्रमम् ॥ ’

योगानन्दाभिधानद्विजवरषदनायातपीठेशिदेवी-
पादावद्योतिताङ्गमणयनजनितानन्तसोत्साहहर्षः ।
स्तोत्रे भावोपहारे विवरणमकरोद्रम्यदेवो द्विजन्मा,
जन्माद्यायासभङ्गमवणमतिलसत्सद्गहस्योपदेशः ॥

इति श्रीचक्रपाणिनाथविरचिते भावोपहारस्तोत्रे विवरणं समाप्तम्
कृतिस्तत्रभवद्गण्योद्देशात्मज-भट्टश्रीरम्यदेवस्य ॥

सद्विद्यानां संश्रये ग्रन्थविद्वद्-

व्यूहे हासं कालवृत्त्योपयाते ।

तत्तत्सद्धर्मोद्दिधीर्षेकतान-

सत्प्रेक्षौजःशालिना कर्मवृत्त्यै ॥ १ ॥

श्रीमत्कश्मीराधिराजेन मुख्यै-

र्धर्माद्युक्तैर्मन्त्रिभिः स्वैर्विवेच्य ।

प्रत्यष्टापि ज्ञानविज्ञानगर्भ-

ग्रन्थोद्धृत्यै मुख्यकार्यालयो यः ॥ २ ॥

तत्राजीवं निविशद्भिर्मुकुन्द-

रामाध्यक्षत्वाश्रितैः सद्भिरेपः ।

पूर्त्या शुद्ध्या व्याख्यया संस्कृतः स्तात्

पूर्णो ग्रन्थः श्रेयसे सज्जनानाम् ॥ ३ ॥

(तिलकम्)

श्रीस्वात्मशिवापणमस्तु ॥

ओं नमोऽनन्तचिन्मूर्तये शंकराय ।

अथ

बोधपञ्चदशिका ।

श्रीमदाचार्याभिनवगुप्तपादविरचिता

ओं अनस्तमितभारूप-
स्तेजसां तमसामपि ।
य एकोऽन्तर्यदन्तश्च
तेजांसि च तमांसि च ॥ १ ॥
स एव सर्वभूतानां
स्वभावः परमेश्वरः ।
भावजातं हि तस्यैव
शक्तिरीश्वरतामयी ॥ २ ॥
शक्तिश्च शक्तिमद्रूपा-
द्व्यतिरेकं न वाञ्छति ।
तादात्म्यमनयोर्नित्यं
वह्निदाहिकयोरिव ॥ ३ ॥

स एव भैरवो देवो

जगद्भरणलक्षणः ।

स्वात्मादर्शं समग्रं हि

यच्छक्त्या प्रतिविम्बितम् ॥ ४ ॥

तस्यैवैषा परा देवी

स्वरूपामर्शनोत्सुका ।

पूर्णत्वं सर्वभावेषु

यस्य नाल्पं न चाधिकम् ॥ ५ ॥

एष देवोऽनया देव्या

नित्यं क्रीडारसोत्सुकः ।

विचित्रान्स्टृष्टिसंहारा-

न्विधत्ते युगपद्विभुः ॥ ६ ॥

अतिदुर्घटकारित्व-

मस्यानुत्तममेव यत् ।

एतदेव स्वतन्त्रत्व-

मैश्वर्यं बोधरूपता ॥ ७ ॥

परिच्छिन्नप्रकाशत्वं

जडस्य किल लक्षणम् ।

जडाद्विलक्षणो बोधो

यतो न परिमीयते ॥ ८ ॥

एवमस्य स्वतन्त्रस्य

निजशक्त्युपभेदिनः ।

स्वात्मगाः सृष्टिसंहाराः

स्वरूपत्वेन संस्थिताः ॥ ९ ॥

तेषु वैचित्र्यमत्यन्त-

मूर्ध्नाधस्तिर्यगेव यत् ।

भुवनानि तदंशाश्च

सुखदुःखमतिर्भवः ॥ १० ॥

यदेतस्यापरिज्ञानं

तत्स्वातन्त्र्यं हि वर्णितम् ।

स एव खलु संसारो

जडानां यो विभीषकः ॥ ११ ॥

तत्प्रसादरसादेव

गुर्वागमत एव वा ।

शास्त्राद्वा परमेशस्य

यस्मात्कस्मादुपागतम् ॥ १२ ॥

यत्तत्त्वस्य परिज्ञानं
 स मोक्षः परमेशता ।
 तत्पूर्णत्वं प्रबुद्धानां
 जीवन्मुक्तिश्च सा स्मृता ॥ १३ ॥
 एतौ बन्धविमोक्षौ च
 परमेशस्वरूपतः ।
 न भिद्येते न भेदो हि
 तत्त्वतः परमेश्वरे ॥ १४ ॥
 इत्थमिच्छाकलाज्ञान-
 शक्तिशूलाम्बुजाश्रितः ।
 भैरवः सर्वभावानां
 स्वभावः परिशील्यते ॥ १५ ॥
 सुकुमारमतीञ्छिष्या-
 न्प्रबोधयितुमञ्जसा ।
 इमेऽभिनवगुप्तेन
 श्लोकाः पञ्चदशोदिताः ॥ १६ ॥

समाप्ता चेयं बोधपञ्चदशिका ।

कृतिमंहामाहेश्वराचार्यवर्यं-श्रीमदभिनवगुप्तपादानाम् ।

प्रकाशिता च काश्मीरमहाराजाश्रितपण्डित-मुकुन्दराम-शास्त्रिणेयम् ।

सूत्रं—“ तत्त्वविवेक ” प्रेस

ॐ नमोऽनुत्तरप्रकाशशंकराय ।

अथ

अनुत्तरप्रकाशपञ्चाशिका ।

श्रीआद्यनाथविरचिता ।

अकृत्रिमाहमामर्शप्रकाशैकधनः शिवः ।
शक्त्या विमर्शवपुषा स्वात्मनोऽनन्यरूपया ॥ १ ॥
शिवादिक्षितिपर्यन्तं विश्वं वपुरुदञ्चयन् ।
पञ्चकृत्यमहानाट्यरसिकः क्रीडति प्रभुः ॥ २ ॥
पृथगर्थमर्थवत्ता विश्वविश्वशरीरयोः ।
न विश्वविश्ववपुषोर्भिन्नता कापि तात्त्विकी ॥ ३ ॥
भेदे सत्तास्फुरत्ताभ्यां भिन्नं किं तु जगद्भवेत् ।
सत्तास्फुरत्तासंबन्धात्सत्ता भानं च तन्न चेत् ॥ ४ ॥
असतः किं सतस्ताभ्यां संबन्धः सोऽयमिष्यते ।
स्वरूपलाभसुलभः संबन्धो नह्यवस्तुनः ॥ ५ ॥
न लब्धरूपसंबन्धे ताभ्यां किञ्चिदपेक्ष्यते ।

अपेक्षायामवस्थानं न स्यादेतस्य किञ्चन ॥६॥
 स्वभावतः स्फुरत्ता च सत्ता च न विनाशिनी ।
 विनाशानभ्युपगमे जडतापि निवर्तते ॥ ७ ॥
 ततो गत्यन्तराभावाच्चिदेव परिशिष्यते ।
 सतश्चिदैक्यं प्रकृतं कदाचिन्न निवर्तते ॥ ८ ॥
 प्रकाशोऽनन्यतो भावः स्वातन्त्र्योऽस्मिन्केवलः ।
 परिच्छिन्नात्मिका शक्तिः शम्भोर्विश्वातिशायिनः
 ॥ ९ ॥

यत्प्रकाशात्मकं सर्वं तमःकेवलतां गतम् ।
 यच्च किञ्चिज्जगदेतत्प्रकाशादतिरिच्यते ॥ १० ॥
 विमृश्यसरणीं प्राप्तमित्येषा तात्त्विकी मतिः ।
 अवभासैकतानानां मतिरेकात्र साक्षिणी ॥११॥
 किं प्रमाणैर्वराकैस्तैश्चिदनुप्राणितात्मभिः ।
 नहि वैकर्तनं ज्योतिर्दीपालोकमपेक्षते ॥ १२ ॥
 शक्तिपातपवित्रेऽस्मिन्धीतत्त्वे च परीक्ष्यताम् ।
 आदर्शविमलाभोगे न तु सर्वं प्रकाशते ॥१३॥

इत्थं विदात्मकं सर्वं षड्विंशद्भेदतत्त्वतः ।

आदौ शुद्धात्मकं तत्त्वं पञ्चधा तमसः परम्
॥ १४ ॥

शिवः शक्तिश्च सादाख्यमीशो विद्येति भिद्यते ।
अक्षादिशान्तवर्णात्मा निरमायि शिवेन तु
॥ १५ ॥

कलाविद्यारागकालनियतिर्वन्ध उच्यते ।

मायापूर्वो वकारादिक्षकारान्ताक्षरात्मकः ॥१६॥

पुमाञ्जशक्तिर्मनो बुद्धिरहंकारादिपञ्चकम् ।

श्रोत्रादिपञ्चकं तादि टादि वागादिपञ्चकम्
॥ १७ ॥

तन्मात्रपञ्चकं चादि कादि व्योमादिपञ्चकम् ।

सिसृक्षोः प्रथमस्पन्दः शिवतत्त्वं विभोः स्मृतम्
॥ १८ ॥

इच्छैव सापरिम्लाना शक्तितत्त्वमुदञ्चयन् ।

स्वेच्छया सूचितं विश्वमाच्छाद्याहन्तया स्थि-
तम् ॥ १९ ॥

१ इत्थमित्यादि पद्यपञ्चकं ग्रन्थान्तरेष्विसंवाद्यर्थकमादर्शान्तरानुप-
लब्ध्या यथावदुपन्यस्तम् ।

स एव तत्त्वं सादाख्यं सर्वानुग्रहणोद्यतम् ।
 स एवेश्वरतत्त्वं स्यात्पश्यन्विश्वमिदन्तया ॥२०॥
 इदन्ताहन्तयोरैक्यमिति विद्या निगद्यते ।
 स्वाङ्गकल्पेषु भावेषु मायातत्त्वं विभेदधीः ॥२१॥
 मायागृहीतसंकोचः शिवः पुंतत्त्वमुच्यते ।
 अयमेव हि संसारी जीवो भोक्तैव दृश्यते ॥ २२ ॥
 ज्ञत्व-कर्तृत्व-पूर्णत्व-नित्यत्वान्यस्य शक्तयः ।
 तत्संकोचात्संकुचितः कलाद्यात्मतया मतः ॥२३॥
 मायात्मकं कला नाम किञ्चित्कर्तृत्वकारणम् ।
 विद्या किञ्चिज्ज्ञताहेतू रागोऽभिष्वङ्गकारणम् २४
 कालः परिच्छेदकरो नियतिश्चेदमेव मे !
 कर्तव्यं नान्यदित्येषा व्यवस्था यन्नणाकृतिः २५
 प्रकृतिर्गुणसाम्यं स्यादहंकारादिजन्मभूः ।
 अहं ममेदमित्येतद्बुद्धिहेतुरहंकृतिः ॥ २६ ॥
 बुद्धिरध्यवसायस्य कारणं निश्चयात्मनः ।
 संकल्पस्य विकल्पस्य बीजं मन उदीर्यते ॥ २७ ॥
 वचनादेश्च शब्दादेर्वागादि-श्रवणादिकम् ।

कारणं श्रवणादीनां ग्राह्यं तन्मात्रपञ्चकम् ॥२८॥

आकाशाद्यवकाशादिकारणं भूतपञ्चकम् ।

परापराशक्तिमये शुद्धे विद्यादिष्वकम् ॥ २९ ॥

तदन्यदपराशक्तिरित्येतत्तत्त्वमीरितम् ।

इयं देवी परा शक्तिः शुद्धाशुद्धाध्वगर्भिणी ॥३०॥

पृथिव्यादीनि तत्त्वानि यदा लीनानि कारणे ।

तदा कारणमात्राणि वहिरुद्धमते विभुः ॥ ३१ ॥

अनुत्तरेच्छे उन्मेष आनन्देशनमूनता ।

क्रियेच्छाज्ञानशक्तीनां सत्ता पद्... ॥ ३२ ॥

इच्छेशनान्तरारूढा स्फुटास्फुटजगन्मयी ।

चत्वारः परतो वर्णाः षण्डात्मानः प्रचोदिताः

॥ ३३ ॥

अनुत्तरानन्दरूढा स्फुटास्फुटजगन्मयाः ।

चत्वारः परतो वर्णाः षण्डात्मानः प्रचोदिताः

॥ ३४ ॥

अनुत्तरानन्दशक्तिस्त्रिकोणादृत्तियोगतः ।

तथैवोन्मेषयोगेन क्रियाशक्तेः स्फुटं वपुः ॥ ३५ ॥

उक्तं त्रिशक्तिसंघट्टात्रिशूलं द्वैतघस्मरम् ।

परस्परविरोधे तु कार्येषु प्रविरोहति ॥ ३६ ॥

न कथंचिदुपादेयमासां रूपमिदं भवेत् ।

विन्दुर्वेद्यस्य संस्कारो विमर्शः सर्ग इत्यसौ ॥ ३७ ॥

कलापोडशकाकारा शक्तिर्विजयते परा ।

तिथयः प्रतिपत्पूर्वाः पञ्चदशेति मायया ॥ ३८ ॥

सूर्याचन्द्रमसौ स्वान्तश्चरन्तौ स्थितिहेतवे ।

यथा विमर्शवपुषः सर्गस्याद्याः कलाः स्मृताः

॥ ३९ ॥

द्विधेयं मातृका देवी बीजयोन्यात्मना स्थिता ।

नित्यप्रवृत्तशृङ्गाटवपुर्विश्वस्य जन्मभूः ॥ ४० ॥

हृदयं बीजमेतस्यां सारं यत्तत्परं महः ।

वटबीजे यथा वृक्षस्तथात्र निहितं जगत् ॥ ४१ ॥

विचार्यमाणे नैवेदं कारणादतिरिच्यते ।

मृदादेः कलशादीनां तत्त्वं नान्यन्निरूपणे ॥ ४२ ॥

इत्याहुस्तत्त्ववादिन्यः श्रुतीनामन्तिमा गिरः ।

इदं सर्वं सदेवासीदग्रे इति विनिश्चयात् ॥४३॥
 सत्तावाचिनि बीजेऽस्मिन्भाति माया त्विदं जगत्
 विलुप्तप्रत्ययाकारमेतत्स परिशिष्यते ॥ ४४ ॥
 ततो ज्ञानक्रियासारविद्येश्वरसदाशिवाः ।
 शक्तित्रिशूले लीयन्ते चतुर्दशकलात्मनि ॥४५॥
 ऊर्ध्वाधः सृष्टिवपुषि सर्वं लीनमतः [परम्] ।
 इत्थं परस्यां संवित्तौ सर्वं संकुचितं क्रमात् ॥४६॥
 अथ वा मनसातीते यत्र कापि निरञ्जने ।
 पद्भिश्चत्तत्त्वलहरीकलहातीतगोचरे ॥ ४७ ॥
 विश्वात्मनि महामन्त्रे स्वभावे सा विलीयते ।
 कुतश्चिन्मथिते धाम्नि दीप्ते केनापि हेतुना ॥४८॥
 सर्वं हविरिदं जुह्वन्न दारिद्र्येण पीड्यते ।
 पञ्चपञ्चात्मकं विश्वं पञ्चस्पन्दविजृम्भितम् ॥४९॥
 संकोचयत्परामर्शात्सामान्यस्पन्दकेवलम् ।
 अहमि प्रलयं कुर्वन्निदमः प्रतियोगिनः ॥५०॥
 पराक्रमपरो भुङ्क्ते स्वभावमशिवापहम् ॥ ५१ ॥

इति षडधिकत्रिंशद्भेदप्रसक्तजगत्तनुः

प्रसरति महाशक्त्युल्लेखविचित्रमहापटी ।

जयति बहुशः स्पन्दाकारा परा चिदनुत्तरा

विमृशत जनाः किं नो भूयः स्वभावविजृ-
म्भितम् ॥

इति श्रीमदाद्यनाथविरचिता अनुत्तरप्रकाशपञ्चाशिका समाप्ता ॥

सेयं काश्मीरभूपालसंश्रितेन प्रकाशिता ।

सता मुकुन्दरामेण सन्मुदेऽस्तु शिवेऽर्पिता ॥
